Aruba Jazz & Ritmo 1995

'Torreador' Moisés grijpt publiek bij de hoorns

ORANJESTAD — Het Aruba Jazz & Ritmo festival is gisteravond van start gegaan met optredens van drie zeer verschillende artiesten. Na het volkslied, prachtig gezongen door Myrugia de Cuba, en het openingswoord van minister Lili Beke, was de beurt aan Robert Jeandor y su Solo Banda Show, zijn 12-mans band, die het publiek opwarmde met onder andere zijn '*Feeling Hot, Hot, Hot*'.

Toen de in het zwart/blauw geklede Moisés Angulo het podium opkwam, kwam de stemming er goed in. De vrolijke, vrij simpele volksmuziek, door Angulo met verve en rauwe stem gebracht, vermaakte het inmiddels tot ruim 1.000 man aangegroeide publiek kostelijk.

Angulo zwaaide als een stierenvechter met zakdoeken, rode lappen, draaide in het rond en maakte hoge bokkesprongen. Begeleid door zijn *grupo tipico*, La Gente del Camino, die traditioneel gekleed waren in het wit, strohoed en rode halsdoek, boeide de Colombiaanse ex-acteur niet alleen het publiek, maar ook zijn eigen 4-mans achtergrondkoortje en gitaristen. Deze gitaristen speelden zo nu en dan verrassende hardrock-solo's, wat vreemd afstak bij de volksmuziek, maar toch wel paste in het optreden.

Rey de la Papayera is de bijnaam van Angulo. Papayera, zo legde hij later tijdens de persconferentie uit, is de vrijwel uitgestorven traditionele muziek van de papaya-plukkers van vroeger. In de carnavalsmuziek van Barranquilla, de Colombiaanse havenstad aan de kust, is deze muziek van de *papayeras* nog terug te vinden. Angulo benadrukte tijdens zijn optreden een aantal malen de hechte vriendschapsbanden tussen Colombia en Aruba: *Sentimiento hermandad*. Zijn songs *Leche de la vas* en *Paso adelante* brachten zelfs de VIP-gasten van hun stoelen.

Olga Tañon, die de bijnaam *Nueva Reina del Merengue* draagt, kwam gekleed in een kort zwart jurkje op. Haar stem kan strelen en snerpen, maar is vooral erg luid. Haar repertoire bestaat jammer genoeg uit nogal voorspelbare en eentonige variaties op hetzelfde refrein. Het publiek vond dit geheel niet hinderlijk en swingde erop los. De vele Colombianen, Puertoricanen en Venezolanen in het publiek konden er geen genoeg van krijgen. Tot vlak voor 1.00 uur bleef Tañon op het podium.

De balkons van de kamers van Sonesta Suites waren de VIP-plaatsen bij uitstek. Op het gras voor Café The Plaza was het een gezellige drukte; alle stoelen en tafeltjes waren bezet. The Plaza adverteerde al met 'het hele weekeinde live muziek'. Seaport Market Place was afgesloten voor verkeer, waardoor ook op straat gedanst kon worden wat een echte festivalsfeer gaf.

De korte pauzes tussen de optredens waren een welkome verrassing; het duurde slechts een klein half uurtje elke keer voordat Ruben Garcia de volgende artiest kon aankondigen. Garcia begon de avond om 20.30 uur met de woorden: '*Get closer, get crazy*'. Dit was niet tegen dovemansoren gezegd: het publiek ging, zeker naarmate de avond vorderde, finaal uit zijn dak.